

De heer Bart TOMMELEIN
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Kreupelenstraat 2
1000 BRUSSEL

contactpersoon
Erwin Eysackers
eysackers@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_tijdelijke_fiscale_regularisatie_eeit

Brussel
26 oktober 2016

Adviesvraag tijdelijke fiscale regularisatie

Mijnheer de minister

De SERV werd op 12 oktober 2016 gevraagd om binnen een termijn van tien werkdagen een spoedadvies uit te brengen over het ontwerp van decreet houdende een tijdelijke fiscale regularisatie.

De sociale partners konden hierover geen consensus bereiken.

In bijlage vindt u de door de organisaties ingediende standpunten.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
Administrateur-generaal

1. Standpunt werkgeversorganisaties

Bedenkingen Unizo, Voka, BB en Verso bij voorontwerp van decreet houdende een tijdelijke Vlaamse fiscale regularisatie

Een voorontwerp van decreet dat een regularisatie beoogt van voorheen niet (volledig) betaalde belastingen is uiteraard gevoelige materie. Belastingplichtigen die loyaal en volledig hun belastingen betalen kunnen zich vragen stellen. Een fiscale regularisatie is geen loutere begrotingsmaatregel bedoeld om wat misgelopen inkomsten te recupereren.

Zo'n operatie kan alleen gekaderd worden in een globaal beleid dat verschillende componenten bevat. Een beleid dat ook inzet op een versterking van de fiscale pakkans, een vlottere (internationale) informatiedoorstroming en een gericht fiscaal instrumentarium. Een en-en beleid dus.

Enkel in die context is een duidelijk afgebakende, billijke en eenmalige fiscale regularisatie voor belastingplichtigen die zelf tot inkeer komen en zich in regel willen stellen aanvaardbaar. Fiscale regularisatie moet ook in die context, en dus niet geïsoleerd, beoordeeld worden.

De voorbije maanden besliste de federale regeling om een permanent systeem inzake fiscale en sociale regularisatie op te zetten. Het verschaft de aangever eenmalig de mogelijkheid om zijn fiscale of sociale toestand te regulariseren binnen het Contactpunt bij de FOD Financiën. De regeling is op belangrijke punten geïnspireerd op het vorige regularisatie-stelsel, van toepassing tot 31 december 2013.

Via het ter advisering voorgelegde voorontwerp van decreet houdende een tijdelijke Vlaamse fiscale regularisatie maakt de Vlaamse regering deze regularisatie ook mogelijk voor niet betaalde gewestbelastingen. Door hierover meer rechtszekerheid te bieden creëert de regering de noodzakelijke randvoorwaarden om de fiscale regularisatie succesvol te maken. Zowel in termen van effectieve opbrengst voor de overheid, als van een billijke benadering van belastingplichtigen.

Beoordeling van het voorontwerp op hoofdlijnen en enkele aandachtspunten

Voka, Unizo, BB en Verso zijn voorstander van een wortel-en-stokbeleid op dit vlak. We ondersteunen de mogelijkheid om éénmaal een regularisatieaangifte in te dienen voor wie zich in regel wil stellen. Deze mensen krijgen zo de kans om, mits betaling van een regularisatieheffing, correct bij te dragen aan de financiering van dienstverlening die (mede) met overheidsmiddelen gerealiseerd wordt. Daar moet tegenover staan dat de belastingdienst ook proactief tracht onbetaalde belastingen op te sporen en te innen.

De fiscale regularisatie moet dus samen bekeken worden met ander, meer proactief beleid. Op dat vlak zien we positieve ontwikkelingen, zoals de verhoging van de meldingsplicht voor de banken, de implementatie van belangrijke overeenkomsten op multilateraal niveau (OESO, EU) - bijvoorbeeld over een automatische financiële gegevensuitwisseling - en recent, de invoering van de doorkijkbelasting. De BBI is de voorbije jaren ook versterkt en andere maatregelen staan nog in de steiger.

Belangrijk is dat de belastingplichtige de fiscale regularisatie enkel kan inroepen indien nog geen specifieke onderzoeksdaden zijn gesteld. De regularisatie is ook tijdelijk van aard en er

kan slechts één aangifte gedaan worden. Het voorontwerp sluit 18 misdrijven expliciet uit van regularisatie.

Grote delen van de voorgestelde regularisatie in het ontwerpdecreet zijn gelijkaardig aan de federale regeling. Echter, ook enkele gewestelijke positieve accenten zijn zichtbaar:

- de Vlaamse regering voert een tijdelijke regeling in voor inbreuken begaan voor de inwerkingtreding van het decreet.
- De vlakke en forfaitaire tarieven die het voor de aangever snel duidelijk maken welke bedragen verschuldigd zijn bij regularisatie.

In vergelijking met voorgaande regularisaties zijn de voorwaarden terecht verstrengd.

- Wie regulariseert moet ook zelf schriftelijk bewijzen dat een deel van de gelden desgevallend reeds een normaal belastingregime heeft ondergaan. De bewijslast in verband met de herkomst van het geld is verstrengd.
- De regularisatietarieven zijn duidelijk hoger dan in het verleden.

De tarievenstructuur lijkt ons billijk. De regularisatietarieven zijn duidelijk hoger dan de hoogste marginale tarieven van de regulier betaalde erfbelastingen. Men past ze ook toe op het volledige bedrag van de erfenis. Een regularisatie-tarief van 20 procent bij het verkooprecht is dubbel zo hoog als het gewone verkooprecht. De tarieven bij verjaring zijn redelijk, rekening houdend met het feit dat de administratie deze erfbelasting niet meer kan opeisen.

Een fiscale regularisatie kan slechts rechtszeker verlopen mits gecoördineerde actie tussen de verschillende overheden. Dit vergt een coöperatieve samenwerking tussen de betrokken overheden. De inwerkingtreding van de federale en Vlaamse regularisatie vindt best niet te ver gespreid in de tijd plaats. In die context kunnen we de vraag naar spoedbehandeling begrijpen. Een meer gedetailleerde beoordeling wordt er wel door bemoeilijkt.

Het zou goed zijn indien de aangever de regularisatie-aangifte zeker voor gemengde bedragen optioneel kan indienen bij het federale contactpunt regularisatie (één contactpunt). De berekening van de heffing en de inning van de heffing gebeuren uiteraard steeds door Vlabel. We vragen dat de Vlaamse overheid daartoe de nodige inspanningen levert om een samenwerkingsprotocol te onderhandelen met de federale overheid. Tevens is er ook nood aan een oplossing voor de regularisatie van gemengde bedragen en bedragen waarvoor de opdeling tussen federale en gewestelijke belastingen niet gemakkelijk gemaakt kan worden.

De werkgeversorganisaties staan tot slot positief ten opzichte van het voornemen van de Vlaamse regering om de ontvangsten van de fiscale regularisatie aan te wenden om de prohibitief hoge tarieven bij erfenissen in niet-rechte lijn op een redelijker niveau te brengen. Dit kan bijdragen aan een meer plichtsbewuste belastingmoraal.

Tenslotte vragen de werkgeversorganisaties een monitoring en regelmatige evaluatie van de regularisatie-operatie alsook van de proactieve acties. Dit moet toelaten om, indien vereist, de nodige bijstellingen te verrichten.

2. Standpunt werknemersorganisaties

Standpunt Vlaamse fiscale regularisatie – Vlaams ABVV, ACV, ACLVB

Ondanks de beperkte bedrijfseconomische impact, heeft het een fiscale regularisatie op Vlaams niveau ze nu voorligt wel verregaande sociaaleconomische implicaties.

Wat de sociale partners tegen de borst stoot is dat voor een dergelijke maatregel de procedure van een spoedadvies wordt gevolgd. Hierdoor wordt de mogelijkheid om een grondig maatschappelijk debat te voeren enorm beperkt. Bovendien zijn we van mening dat de verantwoording voor het aanvragen van een spoedadvies beperkt is: de federale fiscale regularisatie wordt als argumentatie aangehaald, maar deze is hoe dan ook lopende.

Wat het principe van een fiscale regularisatie betreft, zijn we van mening dat het feit dat steeds wordt aangekondigd dat het een tijdelijke en/of voorlopige maatregel is, getuigt van een gebrekkige handhaving door de Vlaamse belastingdienst. Bovendien is dit een tegemoetkoming voor burgers die in het verleden belastingen hebben ontdoken, daar de tarieven om een inbreuk te regulariseren nog steeds lager zijn dan wanneer de inbreuk zou worden vastgesteld en hier een boete tegenover zou staan.

Inhoudelijk zien we nog twee mankementen aan de regeling die wordt voorgesteld in het voorontwerp van minister Tommelein. Dat is in de eerste plaats het geval met het tarief voor erfenissen in niet rechte lijn, die in het verleden niet zijn aangegeven, en waarbij de inbreuk reeds verjaard is. Zij betalen namelijk een voordeeltarief van 37% ongeacht het bedrag, terwijl de normale gang van zaken in het geval van een aangifte een tarief van 45% tot 65% geldt, en in het geval van niet aangifte en minder dan 5 jaar geleden, een tarief van 70% geldt.

Deze regeling is dus voordeliger dan niet verjaarde kapitalen regulariseren in niet rechte lijn (70 % vlak) en zelfs voordeliger dan braaf erfenisrechten betalen (tot 65 % hoogste schijf) in niet rechte lijn. Hier wordt volgens ons het totaal verkeerd signaal gegeven dat het loont om een inbreuk op de fiscale regelgeving zo lang mogelijk uit te stellen, liefst totdat de inbreuk verjaard is.

Daarnaast is er de vraag van de herkomst van de niet aangegeven erfenis en de bevoegdheidsverdeling tussen het federale en het Vlaamse niveau. Fiscaal advocaat Luc Vanheeswijck merkte in de krant de Standaard terecht op dat zwart geld zich niet laat opsplitsen in een Vlaams en een federaal deel. Hoe de fiscus moet reageren wanneer er geen bewijs van herkomst op tafel kan gelegd worden, wordt in dit voorontwerp van decreet duidelijk niet geregeld.

Tenslotte is er het vlakke tarief dat gehanteerd wordt. Hieruit blijkt dat het voor minister Tommelein van belang is om een onderscheid te maken tussen 'beperkte' fiscale fraude en 'ernstige' fiscale fraude. In tijden waar het ene na het andere onderzoeksrapport de internationale fiscale vluchtroutes blootlegt, is een dergelijke makke houding ten opzichte van fiscale fraude op zijn minst opmerkelijk te noemen.